

Fremsat den 4. oktober 2017 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om registrering af køretøjer, registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas m.v.¹⁾

(Krav om sovepladser i campingbiler, afgiftsgrundlag for veterankøretøjer, brug af prøveskilte og prøvemærker, fastsættelse af lovregler om registrering og afgiftsfritagelse for visse køretøjer, kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv, adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer og nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof m.v.)

§ 1

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 3-5, og § 7, stk. 5« til: »jf. dog stk. 2-5, § 5 og §§ 7 a-7 h«.

2. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) Motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendig for motorredskabets funktion, jf. dog stk. 2.«

3. § 2, stk. 2-5, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1, nr. 7, gælder ikke for:

- 1) Et motorredskab, herunder en gaffeltruck, der bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej.
- 2) En minitruck, der bruges på privat område, herunder privat vej, og i ubetydeligt omfang på offentlig vej.
- 3) Et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.
- 4) Et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne).

Stk. 3. Et køretøj fritages efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen for registrering, hvis:

- 1) Køretøjet overvejende anvendes uden for offentlig vej, eller
- 2) køretøjet kun bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

Stk. 4. I tilladelsen efter stk. 3 fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.«

4. I § 7, stk. 1, ændres »stk. 5« til: »§§ 7 f-7 h«.

5. § 7, stk. 5, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 7, stk. 8, der bliver stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

7. Efter § 7 indsættes før overskriften før § 8:

»Prøveskilte

§ 7 a. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 b-7 e.

Stk. 2. Et prøveskilt udleveres kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Stk. 3. Et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år.

Stk. 4. Udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret. Told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor.

Stk. 5. Retten til et prøveskilt kan ikke overdrages.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse som følge af, at et prøveskilt bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

§ 7 b. Prøveskilte må kun bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter § 2.

Stk. 2. Prøveskilte må kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til følgende formål:

- 1) Afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkøring af køretøjet.
- 2) Kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse.
- 3) Prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkøring af et istandsat køretøj.
- 4) Afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb, salg eller klargøring.
- 5) Kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj.
- 6) Overførsel af et køretøj til anden forhandler, anden leasingvirksomhed, andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager.
- 7) Demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse.
- 8) Demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en mulig køber eller leasingtager.
- 9) Optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og kun for at fremstille reklamemateriale for køretøjet.
- 10) Prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde.

Stk. 3. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der bruges til befordring af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

§ 7 c. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

Stk. 2. Prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Stk. 3. Prøveskilte kan kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

§ 7 d. Et prøveskilt må, med de undtagelser der følger af stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de der er ansat hos denne.

Stk. 2. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medtage passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren eller leasingvirksomheden samt disses personale eller den interesserede køber eller leasingtager, disses nærtstående og personer, der bistår køberen eller leasingtageren med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Stk. 3. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medtage passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i stk. 2, hvis indehaveren af retten til prøveskiltet eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig demonstrations- eller prøvekørsel, hvis kørslens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, medmindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted. Dokumentationen skal efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

§ 7 e. Prøveskilte udleveres til enten bil eller motorcykel.

Stk. 2. Prøveskilte til bil bruges tillige ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Stk. 3. Et prøveskilt til motorcykel bruges tillige ved kørsel med knallert.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte.

Prøvemærker

§ 7 f. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i §§ 7 b og 7 c og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan desuden tillade brug af prøvemærker til kørsel med:

- 1) Et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet

skal være synet inden for de seneste 8 år efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.

- 2) Et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste to år være godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt.
- 3) Et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes.

§ 7 g. Told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En tilladelse kan ikke have en gyldighed på mere end 7 dage. Det gælder dog ikke, hvis told- og skatteforvaltningen uden betaling har udleveret et eller to prøvemærker til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres, som følge af at køretøjet ikke har nogen brugbar nummerplade, og køretøjet ikke skal indregistreres med nyt registreringsnummer. I det tilfælde kan tilladelsen gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-lande.

§ 7 h. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udskrivning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøvemærker.«

8. I § 15, stk. 8, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

9. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»§ 19 a. Et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentlig ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrol eller fjernelse af køretøjet af trafikikkerhedsmæssige hensyn eller lignende, uden at registreringspligten efter § 2, stk. 1, indtræder.«

10. I § 20, stk. 1, 1. pkt., nr. 1, ændres »§ 2, stk. 1, § 3 eller § 4« til: »§ 2, stk. 1, 2 eller 4, §§ 3, 4 eller 7 b -7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2«.

11. I § 20, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

§ 2

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Fritages motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser, for afgift efter stk. 1, nr. 15, skal lejen udgøre mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motor-køretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som valutakøretøjer til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 5 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »4 personer« til: »2 personer«.

3. I § 10, stk. 4, 1. pkt., ændres »brugsværdi« til: »almindelige pris fastsat efter salg til bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov«.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 23. august 2017, som ændret ved § 2, nr. 2-4, i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

2. I § 7, stk. 3, som bliver stk. 2, udgår »og 2«.

§ 4

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, foretages følgende ændring:

1. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 3, 1. pkt., ændres »297,6« til: »295,4«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på prøveskilte, der er udstedt til kortvarig kørsel her i landet i optog i forbindelse med åbning af salg af lodsedler til velgørende eller almennyttige formål eller i forbindelse med en lokal børnehjælpsdag, dyrskue eller lignende arrangementer. For sådanne prøveskilte finder de hidtil gældende regler i registreringsbekendtgørelsen anvendelse. Overtrædelse af forskrifterne

straffes efter de hidtil gældende regler. Sådanne prøveskilte kan ikke efter lovens ikrafttræden fornyes efter de hidtil gældende regler til et formål, som ikke er omfattet af loven.

Stk. 3. § 2, nr. 2, har også virkning for køretøjer afgiftsberigtiget efter reglerne i § 5 a, stk. 2, 2. og 3. pkt. før den 1.

januar 2018, uanset at der på registreringstidspunktet var krav om fire egentlige sovepladser.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
3. *Lovforslagets indhold*
 - 3.1. *Krav om sovepladser i campingbiler*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Afgiftsgrundlag for veterankøretøjer*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Brug af prøveskilte og prøvemærker*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Lovforslaget*
 - 3.4. *Fastsættelse af love og regler om registrering og registreringsfritagelse af visse køretøjer*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
 - 3.5. *Kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Lovforslaget*
 - 3.6. *Adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer*
 - 3.6.1. *Gældende ret*
 - 3.6.2. *Lovforslaget*
 - 3.7. *Afgiftsfritagelse ved varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne*
 - 3.7.1. *Gældende ret*
 - 3.7.2. *Lovforslaget*
 - 3.8. *Nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof*
 - 3.8.1. *Gældende ret*
 - 3.8.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer til lovgivningen på motorområdet.

Der foreslås en række initiativer på motorområdet med henblik på at forenkle regler og fjerne uhensigtsmæssigheder og unødige barrierer for en enkel udøvelse af offentlige funktioner. Dermed adresserer lovforslaget regler, som ikke virker i overensstemmelse med hensigten, eller som ikke længere er tidssvarende, til gavn for virksomheder og borgere såvel som for udøvelsen af offentlige funktioner.

For campingbiler foreslås kravet om egentlige sovepladser nedsat fra fire til to. Det skyldes, at de ekstra sovepladser i dag i vidt omfang kun indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen, frem for tilfredsstillelse af et faktisk behov. Ændringen skal derfor imødegå værdispild.

Desuden foreslås det, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, som i dag fastsættes til 40 pct. af køretøjets ny-

pris, i stedet skal fastsættes til køretøjets handelspris, dog fortsat maksimalt 40 pct. af nyprisen. Formålet er at sikre, at reglerne om veteranbiler ikke medfører højere afgifter end de almindelige regler om brugte biler.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om, at reglerne om brug af prøveskilte og prøvemærker flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau af hensyn til grundlovens § 43. Der foretages samtidig en tilpasning af reglerne, så nye anerkendelsesværdige formål kan opfyldes, og overflødige eller uhensigtsmæssige regler fjernes. Samtidig indføres en hjemmel til, at skatteministeren kan bemyndige private aktører til at udskrive prøvemærker. Ændringen medfører lettere adgang til prøvemærker og færre ekspeditioner hos SKAT.

Det foreslås ligeledes, at reglerne om registrering af motorredskaber, køretøjer, der skal anvendes uden for offentlige veje, og køretøjer, der skal bruges i forbindelse med officielle statslige arrangementer, flyttes fra bekendtgørelse til

lovniveau. Det foreslås endvidere, at reglerne om valutaudlejningsbiler flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau. Dette sker af hensyn til grundlovens § 43.

Herudover foreslås det, at en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne et køretøj som led i sit hverv, skal kunne føre et uregistreret køretøj på samme måde, som denne kan føre eksempelvis et dansk indregistreret køretøj. Formålet er at sikre smidig udøvelse af embedsfunktioner, samt at højne trafiksikkerheden.

Det foreslås desuden, at forsvaret skal kunne autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Der er tale om en administrativ lettelse, ligesom forsvaret får bedre muligheder for at styre deres flåde af biler.

Endvidere foreslås det af hensyn til grundlovens § 43, at socialministerens bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende afgørelser om afgiftsfrigørelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, ophæves.

Endeligt foreslås det, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, justeres, så satsen fremover svarer til satsen for dieselolie målt efter energiindhold.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har overordnet til formål at sikre, at reglerne på motorområdet er tidssvarende. Lovforslaget rummer derfor en række hver især mindre initiativer, som alle har det tilfælles, at der er tale om fjernelse af u hensigtsmæssigheder og barrierer eller regelforenklning.

Det vurderes, at en række regler fastsat på bekendtgørelsesniveau, henset til den særlige regel i grundlovens § 43, hvorefter skatter skal fastsættes ved lov, bør flyttes til lovniveau. Samtidig foretages en gennemgang og opdatering af de regler, som overflyttes, hvorved der tilføjes nye eller fjernes gamle elementer ud fra en vurdering af behovet i dag.

En del af de foreslåede ændringer bunder desuden i indkomne forslag fra både branche og myndigheder.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Krav om sovepladser i campingbiler

3.1.1. Gældende ret

Hovedreglen efter § 5 a, stk. 2, i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (herefter registreringsafgiftsloven) er, at der for køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse (campingbiler), beregnes samme registreringsafgift som for almindelige personbiler. For campingbiler med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen, samt fortjeneste og moms heraf.

Det betyder, at den afgiftspligtige værdi for disse campingbiler ikke omfatter udgiften til beboelsesindretningen. Afgiften efter fradrag i den afgiftspligtige værdi for beboelsesindretningen skal dog mindst udgøre 0 kr. af de første

12.100 kr. og 60 pct. af resten af køretøjets samlede værdi eksklusive afgift.

Egentlige campingbiler er ofte opbygget på lastbilchassis, der typisk har en tilladt totalvægt på 3,5 t svarende til grænsen for et "lille" kørekort. Priserne for disse lastbilchassis er typisk så lave i forhold til prisen for den færdigbyggede campingbil, at registreringsafgiften af chassiset ofte vil være lavere end den gældende minimumssats på 60 pct. af hele campingbilens værdi eksklusive afgift.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer.

Det er almindeligt forekommende, at campingbiler fra fremstilleren leveres med to sovepladser. Det har derfor hidtil været nødvendigt, at der foretages en ombygning eller tilvalg, hvorved der tilføjes flere sovepladser, for at bilen har kunnet indregistreres efter de fordelagtige afgiftsregler for campingbiler i Danmark. Det vurderes, at der er tale om værdispild, da der vil være en række tilfælde, hvor de ekstra sovepladser kun indrettes med henblik på indregistreringen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.

Det vurderes, at den foreslåede ændring ikke vil øge risikoen for omgåelse af afgiftsreglerne, da udgangspunktet fortsat vil være, at der for campingbiler betales samme afgift som for personbiler, men med fradrag for udgifterne til beboelsesindretning, såfremt kriterierne for at anvende dette fradrag opfyldes. Det vil derfor fortsat ikke være muligt at ombygge eksempelvis en dyr firhjulstrækker til campingbil med henblik på at opnå en lavere afgift, idet der stadig vil skulle betales afgift efter denne bils afgiftspligtige værdi uden beboelsesindretningen.

3.2. Afgiftsgrundlag for veterankøretøjer

3.2.1. Gældende ret

Hovedreglen efter registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, er, at den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer fastsættes til køretøjets almindelige pris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, ved salg til en bruger her i landet.

Er der tale om et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, der er mere end 35 år gammelt, og som fremtræder som ved første registrering, fraviges hovedreglen, da det følger af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi fastsættes til køretøjets brugsværdi. I § 33, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift, er det fastsat, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj fastsættes til 40 pct. af nyprisen.

I praksis forstås reglerne i registreringsafgiftsloven og den tilhørende bekendtgørelse sådan, at brugsværdien af et veterankøretøj er 40 pct. af køretøjets nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, hvorfor den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, uanset hvilken markedspris køretøjet reelt har.

Det betyder, at såfremt 40 pct. af et veterankøretøjs nypris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, overstiger den reelle salgpris indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift ved salg til bruger her i landet, skal veterankøretøjsejeren betale afgift af et højere grundlag, end hvis veterankøretøjet blev afgiftsberigtiget efter de almindelige regler om den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, som er mere end 35 år gammelt, og som fremtræder som ved første registrering, fastsættes til køretøjets almindelige pris, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, ved salg til bruger her i landet, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift.

Udviklingen i markedet har medført, at der er visse veterankøretøjer, som i dag har en handelspris, som er lavere end 40 pct. af køretøjets nypris. For disse veterankøretøjer betales afgift af et højere afgiftsgrundlag, end afgiftsgrundlaget efter registreringsafgiftslovens almindelige regler om brugte køretøjer.

Ændringen har til formål at tilpasse reglerne til udviklingen i markedet og afhjælpe den uhensigtsmæssighed, at afgiftsgrundlaget af et veterankøretøj kan fastsættes til mere end afgiftsgrundlaget efter registreringsafgiftslovens almindelige regler om brugte køretøjer.

Fastsættelsen af en øvre grænse på 40 pct. skyldes, at veterankøretøjer typisk kun anvendes lejlighedsvist, og at afgiftsbelastningen bør modsvare brugs mønsteret.

3.3. Brug af prøveskilte og prøvemærker

3.3.1. Gældende ret

Efter registreringsafgiftslovens § 1, stk. 1, skal der som udgangspunkt betales registreringsafgift af motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer. Et motorkøretøj skal registreres i Køretøjsregisteret, før det tages i brug på færdselslovens område, men der skal ikke betales registreringsafgift, hvis kørslen finder sted i overensstemmelse med reglerne om prøveskilte eller prøvemærker. Køretøjer, der anvendes til kørsel med prøveskilte, registreres ikke i Køretøjsregisteret.

Tilsvarende skal der ikke betales brændstofforbrugsafgift eller vægtafgift af køretøjer, hvis kørslen finder sted i overensstemmelse med reglerne om prøveskilte eller prøvemærker. Skatteministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel. Reglerne herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer (herefter registreringsbekendtgørelsen).

SKAT kan udlevere prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel i overensstemmelse med de i registreringsbekendtgørelsen tilladte formål. Et sæt prøveskilte udleveres for en periode på fem år og må kun bruges på køretøjer, som ikke er

registreret. Prøveskilte må kun bruges til kørsel i overensstemmelse med de i registreringsbekendtgørelsen fastsatte formål, f.eks. i forbindelse med import eller eksport af et køretøj eller prøvekørsel i anledning af reparation.

Udover prøveskilte kan SKAT udlevere prøvemærker til fysiske eller juridiske personer. I modsætning til prøveskilte kan prøvemærker anvendes privat. Prøvemærker må kun bruges til kørsel i overensstemmelse med de i registreringsbekendtgørelsen fastsatte formål. Dette er som udgangspunkt de samme formål, som prøveskilte kan bruges til med enkelte afvigelser. Et prøvemærke udleveres til kørsel i overensstemmelse med de fastsatte formål for en periode på ikke mere end 7 dage og må ligesom prøveskilte kun bruges på et køretøj, som ikke er registreret.

3.3.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at reglerne i bekendtgørelse nr. 599 af 31. maj 2017 om registrering af køretøjer om brug af prøveskilte og prøvemærker erstattes af lovregler, og at skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte regler herom samtidig ophæves.

Det foreslås desuden, at området for brug af prøveskilte og prøvemærker udvides, så prøveskilte og prøvemærker kan anvendes til flere formål, end det i dag er tilladt. Således foreslås det, at det bliver muligt at anvende prøveskilte og prøvemærker til kørsel i forbindelse med leasing og klargøring.

Endvidere foreslås det præciseret, at prøvemærker kan bruges til kørsel med et køretøj, som skal indgå i et velgørende arrangement, til kørsel til og fra det sted, hvor det velgørende arrangement skal afholdes.

Det foreslås desuden, at SKAT bemyndiges til at fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder ved inddragelse af prøveskilte, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte. Baggrunden herfor er, at reglerne om inddragelse af prøveskilte mister den tilsligtede virkning, hvis den erhvervsdrivende dagen efter inddragelsen blot kan erhverve et nyt sæt prøveskilte.

Det foreslås til sidst, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, således at private aktører kan få adgang til at udskrive prøvemærker. Det er i dag muligt at købe prøvemærker 10 steder i Danmark. Prøvemærker kan købes i motorcentrene i Aalborg, Aarhus, Odense og Høje-Taastrup og i toldstederne i Frederikshavn, Hirtshals, Nørre Alslev, Rønne, Esbjerg, Padborg. Herudover kan prøvemærker bestilles via Køretøjsregisteret, hvorefter de sendes med posten. Leveringstiden er i så fald typisk 3-4 arbejdsdage.

Det er SKATs opfattelse, at der blandt borgerne er et ønske om at gøre udlevering af prøvemærker mere tilgængeligt. Hertil kommer, at udlevering af prøvemærker udgør 36 pct. af alle henvendelserne i motorcentrene i Aalborg, Aarhus, Odense og Høje-Taastrup. Således udleverer motorcentrene ca. 30.000 prøvemærker hvert år, hvilket er ensbetydende med, at 61 pct. af alle prøvemærker udleveres ved motor-

centrene, hvor resten udleveres ved toldstederne eller efter bestilling på nettet.

Forslaget vil medføre, at borgerne vil få en øget nærhed til udlevering af prøvemærker, og at antallet af ekspeditioner hos SKAT vil mindskes.

3.4. Fastsættelse af lovregler om registrering og registreringsfritagelse af visse køretøjer

3.4.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales registreringsafgift af motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer. Herudover skal der betales henholdsvis brændstofforbrugs- og vægtafgift af visse køretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer.

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber. Bemyndigelsen er udmøntet i registreringsbekendtgørelsen, som fastsætter en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

Hertil kommer, at skatteministeren efter lov om registrering af køretøjer er bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej. Bemyndigelserne er udmøntet i registreringsbekendtgørelsen, hvoraf det fremgår, at SKAT kan fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet ganske overvejende bruges uden for offentlig vej.

Skatteministeren kan desuden i medfør af lov om registrering af køretøjer fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement og arrangementet administreres af staten. Bemyndigelsen er i registreringsbekendtgørelsen uddelegeret til SKAT.

Skatteministeren er efter lov om registrering af køretøjer desuden bemyndiget til at fastsætte regler om, at visse typer af små knallerter ikke skal registreres. De omfattede små knallerter er ikke afgiftspålagte.

Det følger endvidere af registreringsafgiftsloven, at køretøjer, der udelukkende anvendes til udlejning til valutaudlændinge, er fritaget for afgift. En valutaudlænding er en person eller virksomhed, der ikke er hjemmehørende her i landet. I bekendtgørelse om registreringsafgift er det fastsat, at det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at udlejningsvirksomheden har indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge.

3.4.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at reglerne i registreringsbe-

kendtgørelsen om registrering af motorredskaber samt køretøjer, der skal anvendes uden for offentlig vej, og køretøjer, der skal bruges i forbindelse med et officielt arrangement, erstattes af lovregler. I den forbindelse foreslås det, at nogle af reglerne tilpasses. Samtidig foreslås det, at de hertil knyttede bemyndigelser i lov om registrering af køretøjer, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler herom, ophæves. Det foreslås desuden, at bemyndigelsen til, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af små knallerter ikke skal registreres, videreføres uændret.

Endeligt foreslås det, at betingelsen for afgiftsfritagelse i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift, hvorefter en udlejningsvirksomhed skal have indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge, flyttes fra bekendtgørelse til lovniveau.

3.5. Kørsel i uregistrerede køretøjer m.v. som led i offentligt hverv

3.5.1. Gældende ret

Som hovedregel skal et køretøj registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område. Som en undtagelse hertil er det tilladt at bruge prøveskilte eller prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel, såfremt kørslen er i overensstemmelse med et af de tilladte kørselsformål i registreringsbekendtgørelsen. Tilsvarende er det under nærmere forudsætninger tilladt at føre et køretøj, der er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland.

Ved færdselskontroller kan myndighederne afprøve eller flytte køretøjer, som er registreret i Køretøjsregisteret og forsynet med nummerplader, da reglerne om kørsel i disse køretøjer ikke er begrænset til særlige formål. Myndigheds personer kan dog ikke føre et uregistreret køretøj på færdselslovens område i forbindelse med kontrol eller fjernelse af køretøjet. Tilsvarende kan myndigheds personer ikke føre et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, da disse køretøjer kun må føres på færdselslovens område under nærmere forudsætninger.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne et køretøj som led i sit hverv, skal kunne føre et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland.

SKAT, politiet og Færdselsstyrelsen har som led i offentlig myndighedsudøvelse behov for at kontrollere køretøjer enten ved indkaldelse eller ved færdselskontroller. SKAT fører kontrol med, at et køretøj er afgiftsberigtiget korrekt, politiet fører kontrol med, at et køretøj er sikkert for trafikken, og Færdselsstyrelsen fører kontrol med, at et køretøj er i registreringsklar stand.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at en offentligt ansat kan føre et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, i forbindelse med

kontrol eller fjernelse af køretøjet. Herved sikres det, at disse køretøjer kan kontrolleres i samme omfang som køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

3.6. Adgang for forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer

3.6.1. Gældende ret

Efter lov om registrering af køretøjer kan danske virksomheder, som handler med, reparerer eller leaser registreringspligtige køretøjer, under nærmere forudsætninger autoriseres til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret.

Herudover kan politiet autoriseres til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret, og politiet såvel som forsikrings-selskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, kan autoriseres til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret, og modtage nummerplader retur.

Endvidere kan forsikringsvirksomheder autoriseres til at foretage registrering af oplysninger om reparation eller genopbygning af et skadet køretøj i Køretøjsregisteret.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås, at forsvaret skal kunne autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Den foreslåede adgang skal kun gælde forsvarets egne køretøjer. Det vil sige, at adgangen til at registrere i Køretøjsregisteret skal svare til en almindelig nummerpladeoperatørs med specialregler for hvilke køretøjer, som kan registreres og afmeldes.

Forsvaret har et stort forbrug af køretøjer, som ofte påtegnes tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation i Køretøjsregisteret. Ændringen har til formål at lette forsvarets administration i forbindelse med registrering af køretøjer. Ændringen indebærer, at forsvaret ikke skal via en nummerpladeoperatør ved indregistrering og afmelding af køretøjer, samt at forsvaret løbende kan registrere tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation om egne køretøjer i Køretøjsregisteret.

3.7. Afgiftsfritagelse ved varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne

3.7.1. Gældende ret

Det følger af lov om afgift efter brændstofforbrug m.v. for visse person- og varebiler (herefter brændstofforbrugsafgiftsloven) og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., at socialministeren kan fastsætte regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

Det følger desuden af registreringsafgiftsloven, at en bus er fritaget for registreringsafgift, hvis der ikke skal betales brændstofforbrugs- eller vægtafgift af bussen i medfør af reglerne om afgiftsfritagelse eller -nedsættelse for personer med varigt nedsat funktionsevne i brændstofforbrugsafgiftsloven eller lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

I lov om social service er det fastsat, at der ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydelig behov for kørsel med bil.

3.7.2. Lovforslaget

Henset til grundlovens § 43, der indebærer, at skatter skal fastsættes ved lov, foreslås det, at socialministerens bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugs- og vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, ophæves. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

3.8. Nedsættelse af afgiftssats for gas til motorbrændstof

3.8.1. Gældende ret

Det følger af lov om afgift af naturgas og bygas, at afgiften for gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør 297,6 øre pr. Nm³ gas (2015-niveau). Dette svarer til en energiafgiftssats på 76,2 kr. pr. GJ i 2017-satser.

3.8.2. Lovforslaget

Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr GJ i 2017-satser.

Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det foreslåede vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre en løbende besparelse årligt på op mod 0,5-1 årsværk, efter at der er fastsat nærmere regler herom i registreringsbekendtgørelsen, og Køretøjsregisteret er tilrettet. Det skønnes, at der skal bruges 300.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret. Det skønnes endvidere, at der skal bruges 100.000 kr. løbende til SKATs indkøb og forsendelse af prøvemærker.

Forslaget om, at forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en løbende besparelse i forsvaret årligt på op mod 5 årsværk, efter at Køretøjsregisteret er tilrettet. Det skønnes, at der skal bruges 100.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret med henblik på, at forsvaret kan registrere og afmelde egne køretøjer.

De øvrige elementer i det foreslåede vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer i campingbiler ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer, vurderes at medføre en økonomisk og administrativ lettelse for erhvervslivet, da det vurderes, at nogle campingbiler i dag indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.

Forslaget om udvidelse af området for brug af prøveskilte og prøvemærker vurderes at medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet, da det bl.a. bliver muligt at bruge prøveskilte og prøvemærker til visse kørselsformål i forbindelse med leasing og klargøring af køretøjer.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det foreslåede medfører ikke nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Det foreslåede medfører ikke nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr GJ i 2017-satser. Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål. Det foreslåede er i overensstemmelse med mindsteafgiftssatsen som fastsat i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet).

Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. juni til den 14. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i

Danmark, AutoCamperRådet, Biobrændselsforeningen, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Foreningen Biogasbranchen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for, Husstands vindmøller, Campingbranchen, Campingrådet, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Vindmølleforening, Dansk AutoGenbrug, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Methanolforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Halmleverandører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Det Økologiske Råd, DI, Eksportrådet, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske, Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, Grafisk, Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, Håndværksrådet, International Transport Danmark, InvesteringsFondsBranchen, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorcykel Importør foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugs Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Vedvarende Energi, VELTEK, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre engangsomkostninger på 300.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret. Det skønnes endvidere, at der skal bruges 100.000 kr. løbende til indkøb og forsendelse af prøvemærker, såfremt SKAT skal stå for indkøb af folie, og SKAT skal distribuere folien til de private aktører.</p> <p>Forslaget om, at forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes at medføre engangsomkostninger på 100.000 kr. til tilretning af Køretøjsregisteret.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Forslaget om, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker, skønnes at medføre en løbende besparelse årligt på op mod 0,5-1 årsværk, efter at der er fastsat nærmere regler herom i registreringsbekendtgørelsen og Køretøjsregisteret er tilrettet.</p> <p>Forslaget om, at forsvaret kan autoriseres til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret, skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en løbende besparelse på op mod 5 årsværk for forsvaret, efter at Køretøjsregisteret er tilrettet.</p>	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer i campingbiler ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer, vurderes at medføre en økonomisk og administrativ lettelse for erhvervslivet, da det vurderes, at nogle campingbiler i dag indrettes med henblik på afgiftsberigtigelsen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om udvidelse af området for brug af prøveskilte og prøvemærker vurderes at medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet, da det bl.a. bliver muligt at bruge prøveskilte og prøvemærker til visse kørselsformål i forbindelse med leasing og klargøring af køretøjer.	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Det foreslås, at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, ændres til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr GJ i 2017-satser. Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål. Det foreslåede er i overensstemmelse med mindsteafgiftssatsen som fastsat i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet).</p> <p>Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 1, fastsætter pligt til registrering i Køretøjsregisteret for en række forskellige typer af køretøjer, og der henvises til en række undtagelser til denne registreringspligt.

Det foreslås, at henvisningen til undtagelserne til registreringspligten ændres, så der tages højde for de foreslåede bestemmelser om omfanget af registreringspligten for motorredskaber samt køretøjer, der overvejende anvendes uden for offentlig vej eller kun bruges i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, i forslaget til § 2, stk. 2-5, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og om prøveskilte og prøvemærker i forslaget til §§ 7 a- 7 h, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det foreslås desuden, at der også henvises til lovens § 5, så det præciseres, at et køretøj, der er registreret i udlandet, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område.

Der henvises også til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 5 og 7.

Til nr. 2

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 2, bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskab. Denne hjemmel er udnyttet ved fastsættelse af § 4 i registreringsbekendtgørelsen.

I bekendtgørelsen er fastsat en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befording af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

Det foreslås, at indholdet af bekendtgørelsens § 4, stk. 1, i stedet fastsættes ved lov, ved at der i loven indsættes et nyt § 2, stk. 1, nr. 7, med samme indhold. Det vil efter den foreslåede bestemmelse være udgangspunktet, at motorredskaber, der er indrettet og benyttes til befording af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret. De hidtil gældende undtagelser til registreringspligten i bekendtgørelsens § 4, stk. 2, foreslås indsat i loven ved lovforslagets § 1, nr. 3, hvorfor der for så vidt angår det nærmere indhold heraf henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Som følge af, at det fastsattes i medfør af hjemmelsbestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, foreslås flyttet fra bekendtgørelsen til loven, foreslås hjemmelsbestemmelsen samtidig ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 2-5, bemyndiget til at fastsætte regler om registrering af motorredskaber, visse typer af lille knallert, køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, og køretøjer, der bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten.

I registreringsbekendtgørelsens § 4 er der fastsat en nærmere afgrænsning af, i hvilke tilfælde motorredskaber skal registreres i Køretøjsregisteret. Udgangspunktet er i medfør af registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, at et motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Der gælder i medfør af bekendtgørelsens § 4, stk. 2, en række nærmere definerede undtagelser til denne registreringspligt.

I registreringsbekendtgørelsens § 3, stk. 3, er det fastsat, at en lille knallert kun skal registreres, hvis den er erhvervet som fabriksny den 1. juli 2006 eller senere, samt at en invalideknallert ikke skal registreres.

I registreringsbekendtgørelsens § 5 er det fastsat, at SKAT kan fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet ganske overvejende bruges uden for offentlig vej, eller hvis køretøjet alene bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

Det foreslås, at bemyndigelserne i lovens § 2, stk. 2-5, ophæves og erstattes med indholdet af de materielle bestemmelser, der på bekendtgørelsesniveau er fastsat i medfør heraf. Dog foreslås bemyndigelsen for så vidt angår visse typer af lille knallert videreført. Samtidig foreslås enkelte tilpasninger af reglerne.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 1, at et motorredskab, herunder en gaffeltruck, der bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og kun i ubetydeligt omfang bruges på privat fællesvej og offentlig vej, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader. Et motorredskab bruges i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej, hvis det f.eks. blot krydser vejen. Ved en gaffeltruck forstås et lastbærende og lastløftende køretøj, hvis egenvægt fungerer som kontravægt for lasten.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1, skal et motorredskab, der kun bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej, f.eks. ved at krydse vejen, ikke registreres i Køretøjsregistret. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 4, skal en gaffeltruck, i det omfang godset kun befordres på gaffeltrucken, ikke registreres i Køretøjsregistret. Det foreslås, at denne bestemmelse ikke videreføres, men at en gaffeltruck i stedet fritages for registrering, hvis den bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og kun i ubetydeligt omfang bruges på privat fællesvej og offentlig vej. Baggrunden for den foreslåede ændring er, at en gaffeltruck af hensyn til færdselssikkerheden ikke bør føres på offentlig vej.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 2, at en minitruck, der bruges på privat område, herunder privat vej, og i ubetydeligt om-

fang på offentlig vej, ikke skal registreres i Køretøjsregistret. Det foreslås således, at en minitruck må bruges på privat fællesvej uden at skulle registreres. En minitruck bruges i ubetydeligt omfang på offentlig vej, hvis den f.eks. blot krydser vejen.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 2, skal en minitruck, der kun bruges på privat område, herunder privat vej, og i ubetydeligt omfang på offentlig vej, f.eks. ved at krydse vejen, ikke registreres i Køretøjsregistret. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 3, at et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, ikke skal registreres i Køretøjsregisteret. Det gælder f.eks. pølsevogne, græsslåmaskiner, havefræsere og lignende. Indrettes der et førersæde på et sådant køretøj, således at føreren kan sidde på køretøjet under kørslen, anses køretøjet ikke længere som bestemt til at føres af en gående.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 3, skal et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, ikke registreres i Køretøjsregisteret. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 2, stk. 2, nr. 4, at et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne), ikke skal registreres i Køretøjsregisteret.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 5, skal et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse om særlige køretøjer på havne- og terminalområde (Godshåndtering og rangering af sættevogne), ikke registreres i Køretøjsregisteret. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 2, stk. 3, nr. 1, at et køretøj efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen fritages for registrering, hvis det overvejende anvendes uden for offentlig vej. Det er en forudsætning for fritagelsen, at der foreligger en tilladelse fra SKAT. Tilladelsen har til formål at sikre, at betingelserne for afgiftsfritagelse er opfyldt, ligesom tilladelsen kan anvendes i kontroløjemed.

Ved et køretøj, som ganske overvejende anvendes uden for offentlig vej, forstås f.eks. et køretøj, som anvendes til arbejdsmæssig intern transport på en privat industriplads, eller et køretøj, som i arbejdsmæssig henseende anvendes ved intern transport mellem pladser beliggende på begge sider af en offentlig vej, og som derfor må passere vejen. Ved offentlig vej forstås veje, der er optaget som offentlige i de kommunale, regionale og statslige registre.

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om, at køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, ikke skal registreres. Ved registreringsfritagelsen fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt pligt til syn af køretøjet. Bemyndi-

gelsen er udnyttet ved fastsættelse af registreringsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 1, hvoraf det fremgår, at SKAT kan fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet ganske overvejende bruges uden for offentlig vej. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført. Dog videreføres muligheden for at fastsætte yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt pligt til periodisk syn ikke, idet reglen ikke anvendes i praksis.

Det gældende stk. 3 vil af lovtekniske grunde blive indsat som stk. 5.

Det foreslås i § 2, stk. 3, nr. 2, at et køretøj efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen fritages for registrering, hvis køretøjet kun skal bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten. Det er forudsætning for fritagelsen, at der foreligger en tilladelse fra SKAT. Tilladelsen skal sikre, at betingelserne for afgiftsfritagelse er opfyldt. Samtidig kan tilladelsen bruges i kontroløjemed.

Formålet med bestemmelsen er at gøre det enklere f.eks. at låne biler i udlandet til brug i forbindelse med større offentlige arrangementer. Efter bestemmelsen kan et køretøj kortvarigt fritages fra pligten til registrering i Køretøjsregisteret, i det omfang køretøjet skal bruges i forbindelse med et officielt arrangement. Det er dog en forudsætning, at både køretøjets brug i forbindelse med arrangementet og selve arrangementet administreres af staten. Registreringsfritagelse kan således ikke gives, hvis brugen af køretøjet i arrangementet administreres af andre end staten, eller hvis der er tale om et ikke-statsligt arrangement.

Det forudsættes, at en tilladelse kun gives for et kortere tidsrum, der dog undtagelsesvist og efter omstændighederne kan være på op til 6 måneder.

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om, at et køretøj kan fritages for registrering, hvis køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement, og arrangementet administreres af staten. Bemyndigelsen er udnyttet ved fastsættelse af registreringsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 2, hvoraf det fremgår, at SKAT kan fritage et køretøj fra registrering, hvis køretøjet alene bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 2, stk. 4, at området, hvor køretøjet må anvendes, fastsættes i tilladelsen efter stk. 3, og at tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

I medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 4, kan der ved fritagelse for registrering af et køretøj, der ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, fastsættes vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt pligt til syn af køretøjet. Denne regel videreføres ikke, da den ikke anvendes i praksis.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres i Køretøjsregisteret.

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 2, stk. 3, bemyndiget til at fastsætte regler, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres. Bestemmelsen foreslås således videreført uændret, men foreslås af lovtekniske grunde flyttet til stk. 5. Bestemmelsen kan videreføres uændret, da der ikke betales afgift af de omfattede knallerter. Det er derfor heller ikke nødvendigt at flytte de i medfør af bemyndigelsen fastsatte regler fra bekendtgørelse til lov.

Til nr. 4

Det foreslås i § 7, stk. 1, at »stk. 5« ændres til: »§§ 7 f-7 h«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at skatteministerens bemyndigelse i den gældende lovs § 7, stk. 5, hvorefter skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker, ophæves, og at reglerne om brug af prøvemærker i stedet fastsættes i lovens §§ 7 f-7 h.

Til nr. 5

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 7, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel. Ordningerne med prøveskilte og prøvemærker udgør en undtagelse til den generelle pligt til registrering i Køretøjsregisteret i medfør af lovens § 2.

Efter registreringsafgiftslovens § 1 skal der som hovedregel svares registreringsafgift af køretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret. Virkningen af, at et køretøj kan anvendes på færdselslovens område med prøveskilte eller prøvemærker uden pligt til registrering, er derfor blandt andet, at der heller ikke skal svares registreringsafgift af køretøjet forud for anvendelsen.

Det foreslås, at skatteministerens bemyndigelse i den gældende lovs § 7, stk. 5, hvorefter skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel, ophæves, og at reglerne om brug af prøveskilte og prøvemærker i stedet fastsættes ved lov. Der henvises i øvrigt til bemærkninger i lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 6

Det foreslås i § 7, stk. 8, der bliver stk. 7, at ”stk. 7” ændres til ”stk. 6”. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af at lov om registrering af køretøjer § 7, stk. 5, foreslås ophævet.

Til nr. 7

Skatteministeren er i medfør af lov om registrering af køretøjer § 7, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om brugs af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel. Bemyndigelsen er udnyttet ved fastsættelse af §§ 78-85 i registreringsbekendtgørelsen.

Ordningerne med prøveskilte og prøvemærker udgør en undtagelse til registreringspligten § 2 i lov om registrering

af køretøjer. Efter registreringsafgiftslovens § 1 skal der som hovedregel svares registreringsafgift af motorkøretøjer samt påhængs- og sættevogne til sådanne motorkøretøjer, som skal registreres i Køretøjsregisteret. Virkningen af, at et køretøj ved specifik undtagelse kan anvendes på færdselslovens område uden registrering i Køretøjsregisteret, er derfor blandt andet, at der ikke skal svares registreringsafgift af køretøjet forud for anvendelsen.

Retsvirkningen af, at prøveskilte eller prøvemærker anvendes på uregistrerede køretøjer i strid med reglerne i registreringsbekendtgørelsens §§ 79-85, er, at køretøjet anses for ibrugtaget på færdselslovens område, og at registreringspligten derfor som udgangspunkt indtræder efter § 2 i lov om registrering af køretøjer. Registreringspligten udløser som udgangspunkt afgiftspligten efter registreringsafgiftslovens § 1. Det er derfor af væsentlig betydning, at prøveskilte og prøvemærker kun bruges til netop de tilladte formål og på de fastsatte vilkår.

Det foreslås, at registreringsbekendtgørelsens bestemmelser om prøveskilte og prøvemærker flyttes til lovniveau og indsættes som nye §§ 7 a-7 h. De foreslåede bestemmelser er således i vidt omfang en videreførelse af registreringsbekendtgørelsens §§ 78-85, men der foreslås samtidig enkelte tilpasninger, som det fremgår af nedenstående.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, at told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 b-7 e. SKAT afgør ud fra en konkret vurdering, om ansøgeren opfylder kriterierne for tildeling af prøveskilte. En forhandler, fabrikant eller reparatør af køretøjer vil typisk opfylde kriterierne for tildeling af prøveskilte.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 1, kan SKAT udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i registreringsbekendtgørelsens §§ 79-82. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, at et prøveskilt kun udleveres, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 2, udleveres et prøveskilt kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring af motorkøretøjer m.v. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 a, stk. 3, at et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år. Tilladelsen til brug af det udleverede prøveskilt kan forlænges, hvis betingelserne stadig er opfyldt.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 3, udleveres et prøveskilt for en periode på

5 år. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 a, stk. 4, at udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret, og at told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor. Såfremt et prøveskilt inddrages i medfør af den foreslåede § 7 a, stk. 6, inddrages den udstedte attest samtidigt.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 4, registreres udlevering af et prøveskilt i Køretøjsregisteret, og SKAT udsteder en attest herfor. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 a, stk. 5, at retten til et prøveskilt ikke kan overdrages. Således er det som udgangspunkt kun den, som har fået udleveret prøveskiltet samt de, der er ansat hos denne, der må bruge prøveskiltet.

Ved ansatte forstås, at der skal foreligge en ansættelseskontrakt på almindelige vilkår mellem den, der har fået udleveret prøveskiltet, og den pågældende person, eller at den, der har fået udleveret prøveskiltet på anden måde kan dokumentere, at der er tale om et reelt ansættelsesforhold. Prøveskilte kan derfor ikke lånes ud.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 5, kan retten til et prøveskilt ikke overdrages. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 a, stk. 6, at told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse som følge af, at et prøveskilt bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

SKAT kan således ved politiets foranstaltning inddrage et prøveskilt, hvis dette bruges i strid med reglerne, eller hvis indehaveren af prøveskiltet ikke længere opfylder betingelserne for at få udleveret prøveskiltet. Den attest, som SKAT udsteder i medfør af § 7 a, stk. 4, inddrages sammen med prøveskiltet.

Der kan kun fastsættes en karenperiode ved gentagne eller grove overtrædelser af stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e. SKAT kan ikke fastsætte en karenperiode alene som følge af, at indehaveren af retten til prøveskiltet ophører med at opfylde betingelserne i § 7 a, stk. 1. Fastsættelse af en karenperiode vil ikke bevirke, at den erhvervsdrivende udelukkes fra at søge om prøvemærker. Baggrunden for, at det foreslås, at SKAT kan fastsætte en karenperiode, er, at inddragelsen af et prøveskilt har til formål at hindre misbrug, og det formål ikke kan opfyldes, hvis det ikke kan forhindre, at der blot udstedes nye prøveskilte umiddelbart efter inddragelsen, eller eksisterende prøveskilte fornyes.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 6, kan SKAT inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med registreringsbekendtgørelsens §§

77-82, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i registreringsbekendtgørelsens § 78, stk. 1. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

I forhold til forslaget om, at SKAT kan fastsætte en karenperiode i forbindelse med inddragelse af et prøveskilt, er der tale om en ændring af den gældende retstilstand, da Landsskatteretten i SKM2017. 367. LSR fandt, at der ikke efter gældende ret er hjemmel til at fastsætte en karenperiode.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, at prøveskilte kun må bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter lovens § 2.

Således må prøveskilte bruges til kørsel med f.eks. et uregistreret motorkøretøj eller en traktor, som skal registreres efter § 2 i lov om registrering af køretøjer. Da prøveskilte kun må bruges til kørsel med et uregistreret køretøj, må prøveskilte ikke bruges til kørsel med et køretøj, som er registreret i udlandet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 1, bruges prøveskilte til kørsel med et uregistreret køretøj af en type, der skal registreres efter registreringsbekendtgørelsens kapitel 2. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, 1. pkt., at prøveskilte kun må bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til de i bestemmelsen opregnede formål. Der er tale om en udtømmende opregning af formål.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, må prøveskilte kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til de i bestemmelsen opregnede formål. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 1, at prøveskilte må bruges til kørsel ved afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkøring af køretøjet. Ved tilkøring forstås kørsel med det formål, at de bevægelige dele i køretøjet tilpasses hinanden. Bestemmelsen omfatter f.eks. en importør eller forhandlers kørsel i forbindelse med afprøvning af en ny køretøjsmodel eller kørsel i forbindelse med korrekt indstilling af et køretøj.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 1, kan prøveskilte bruges til afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkørsel af køretøjet. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 2, at prøveskilte må bruges til kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse. Bestemmelsen omfatter f.eks. en eksportørs kørsel med et køretøj fra virksomhedens adresse og ud af landet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 2, kan prøveskilte bruges til kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra

det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 3, at prøveskilte må bruges til prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkøring af et istandsat køretøj. Ved tilkøring forstås kørsel med det formål, at de bevægelige dele i køretøjet tilpasses hinanden. Bestemmelsen omfatter f.eks. et værksteds prøvekørsel af et køretøj i forbindelse med reparation. Kørslen kan foretages både før og efter reparationen.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 3, kan prøveskilte bruges til kørselsprøve i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkørsel af et istandsat køretøj. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 4, at prøveskilte må bruges til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb, salg eller klargøring. Bestemmelsen omfatter f.eks. en forhandlers afhentning af et erhvervet køretøj hos en sælger eller klargøringsvirksomhed. Ved klargøring forstås f.eks. rengøring, tankning, polering eller vask af et køretøj med salg eller lignende for øje.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 4, kan prøveskilte kun bruges til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation eller salg. Det er derfor en udvidelse af området for brug af prøveskilte, at det foreslås, at prøveskilte kan bruges til kørsel ved afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af leasing, køb eller klargøring. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte samt at ligestille køb af køretøjer med salg af køretøjer i relation til prøveskilte. Hertil kommer, at reglerne om brug af prøveskilte bør tage højde for, at det er en del af f.eks. en forhandler og leasingvirksomheds arbejde, at køretøjer skal køres til og fra klargøring.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 5, at prøveskilte må bruges til kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj. Bestemmelsen omfatter f.eks. kørsel til syn.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 5, kan prøveskilte bruges til kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 6, at prøveskilte må bruges til overførsel af et køretøj til anden forhandler, anden leasingvirksomhed, andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager. Et demonstrationssted, der ikke henhører under færdselslovens område, hvor køretøjet præsenteres for publikum i salgøjemed, f.eks. en væddeløbsbane eller en dyrskueplads, sidestilles med et udstillingssted. Bestemmelsen omfatter f.eks. en forhandlers overførsel af et køretøj fra et forretningssted til et andet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 6, kan prøveskilte bruges til overfør-

sel af et køretøj til anden forhandler, andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte, da det foreslås, at prøveskilte kan bruges til overførsel af et køretøj til en leasingvirksomhed. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 7, at prøveskilte må bruges til demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse. Demonstration af et køretøj kan således foretages for personalet hos en forhandler eller leasingvirksomhed, uden at ejeren er til stede. Bestemmelsen omfatter f.eks. kørsel i forbindelse med demonstration af en ny køretøjsmodel for forhandlere af køretøjerne.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 7, kan prøveskilte bruges til demonstration af et køretøj for en forhandler eller dennes personale. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte, da det foreslås, at prøveskilte må bruges til demonstration af et køretøj for en leasingvirksomhed eller personale hos denne. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 8, at prøveskilte må bruges til demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en mulig køber eller leasingtager. Bestemmelsen omfatter f.eks. en mulig køber eller leasingtagers afprøvning af et køretøj forud for køb eller leasing.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 8, kan prøveskilte bruges til kørsel ved demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en eventuel køber af et køretøj af den pågældende type. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte, da det foreslås, at prøveskilte må bruges til demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af leasing. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 9, at prøveskilte må bruges til optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og kun for at fremstille reklamemateriale for køretøjet. Bestemmelsen omfatter f.eks. en importørs kørsel i forbindelse med udarbejdelse af reklamemateriale for køretøjet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 9, kan prøveskilte bruges til kørsel i forbindelse med optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer, og alene for at fremstille reklamemateriale for køretøjet. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 2, nr. 10, at prøveskilte må bruges til prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde. Bestemmelsen omfatter f.eks. en journalists udarbejdelse af en artikel om et specifikt køretøj, hvor artiklen skal bringes i et medie.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 11, kan prøveskilte bruges til prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 b, stk. 3, at prøveskilte ikke må bruges på køretøjer, der bruges til befordring af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

Befordring af gods eller personer med et selvstændigt formål, som ikke fremgår af loven, anses som udgangspunkt som uvedkommende for det tilladte formål med kørslen.

Ved vurderingen af, om der er tale om et uvedkommende formål med kørslen, skal det dog indgå, om transporten er af underordnet betydning i forhold til kørslens tilladte formål, samt om den rute, som kørselsformålet betinger, kun er afvejet i ubetydeligt omfang.

Det vil sige, at såfremt formålet med kørslen er omfattet af et af lovens tilladte formål, og indehaveren af prøveskiltet kan dokumentere dette, anses privat befordring af personer eller ting, som er af underordnet betydning i forhold til kørslens tilladte formål, ikke som uvedkommende for formålet med kørslen. Det forudsætter dog, at den rute, som kørselsformålet betinger, ikke er afvejet eller kun er afvejet i ubetydeligt omfang.

Det beror på en konkret vurdering, om en afvigelse af ruten er ubetydelig. I vurderingen heraf skal rutens længde indgå. Således vil en afvigelse på et par kilometer fra ruten være ubetydelig, hvis ruten er 100 km lang. En afvigelse på et par kilometer fra ruten vil derimod ikke være ubetydelig, hvis ruten er 2 km lang.

Det er f.eks. tilladt at medtage en person fra det sted, hvor kørslen til et tilladt formål påbegyndes til kørslens bestemmelsessted, da befordringen i så fald er af underordnet betydning i forhold til det tilladte formål. En mekaniker kan således under en prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj medbringe en kollega eller elev, ligesom en privatperson ved import af et køretøj under anvendelse af prøvemærker kan have sin ægtefælle eller barn med i køretøjet. Det er f.eks. også tilladt at købe dagligvarer til eget brug på vejen, såfremt den rute, som kørselsformålet betinger, kun afviges i ubetydeligt omfang.

Befordring af gods eller personer mod betaling eller andet vederlag, som ikke er i overensstemmelse med det tilladte formål med kørslen, vil dog altid anses som uvedkommende.

Af hensyn til SKAT og politiets kontrol skal indehaveren af prøveskiltet kunne dokumentere, at kørslen er omfattet af et af de i loven tilladte formål.

Det foreslås i § 7 c, stk. 1, at prøveskilte ikke må bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 80, stk. 1, må prøveskilte ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 c, stk. 2, at prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2. Ved et motordrevet køretøj forstås et køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 3, kan prøveskilte bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 c, stk. 3, at prøveskilte kun kan bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5. Bestemmelsen omfatter f.eks. kørsel til syn med et stort påhængsredskab.

Bestemmelsen medfører, at det er muligt at bruge prøveskilte til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 80, stk. 3, kan prøveskilte bruges til kørsel med blokvogn eller mobilkran til de formål, der er nævnt i § 79, stk. 2, nr. 1 og 3-5. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte, da det foreslås, at prøveskilte kan bruges til kørsel med et stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5. Baggrunden for ændringen er, at brug af prøveskilte til stort påhængsredskab bør ligestilles med brug af prøveskilte til blokvogn eller mobilkran.

Ved et stort påhængsredskab forstås et påhængsredskab, som overskrider dimensionerne i dimensionsbekendtgørelsen, og er opbygget på et sættevognchassis ved montering af serviceaggregat(er), der nødvendiggør den konkrete bredde, højde og længde, jf. bekendtgørelse om særtransport.

Det foreslås i § 7 d, stk. 1, at et prøveskilt, med de undtagelser der følger af § 7 d, stk. 2 og 3, kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de der er ansat hos denne.

Det er kun personer, hvor der foreligger en ansættelseskontrakt på almindelige vilkår mellem den, der har fået udleveret prøveskiltet, og den pågældende person, eller personer, hvor indehaveren af prøveskiltet på anden måde kan dokumentere, at der er tale om et reelt ansættelsesforhold, der anses som ansat. Ansatte i koncernforbundne selskaber anses som ansat i samtlige koncernforbundne selskaber.

Formålet er at sikre, at uvedkommende ikke bruger prøveskilte, og at det ved kontrol kan undersøges, om føreren er berettiget til at bruge prøveskiltet. Hvis der ikke foreligger en ansættelseskontrakt, eller prøveskilteindehaveren ikke på anden måde kan dokumentere, at der er tale om et reelt ansættelsesforhold, har SKAT i realiteten ikke mulighed for at kontrollere, om der er tale om en ansat.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 1, må et prøveskilt med de undtagelser der følger af registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter registreringsbekendtgørelsens § 78 og de hos denne ansatte. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 d, stk. 2, at ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medtage passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren eller leasingvirksomheden samt disses personale eller den interesserede køber eller leasingtager, dennes nærtstående og personer, der bistår køberen eller leasingtageren med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet, hvorefter et prøveskilt kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet, og de der er ansat hos denne. Det er kun, hvis køretøjet ikke kan medtage passagerer, at bestemmelsen finder anvendelse. Hvis køretøjet kan medtage passagerer, kan § 7 d, stk. 3, finde anvendelse.

Formålet er at sikre, at det ved demonstration eller prøve af et køretøj, der ikke kan medtage passagerer, er muligt at føre køretøjet og derved danne sig et indtryk af køretøjet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 2, kan et køretøj med prøveskilte ved demonstrationskørsel som nævnt i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medføre passagerer, udlånes til forhandleren og dennes personale eller den interesserede køber, dennes pårørende og personer, der bistår køberen med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn. Der er således tale om en udvidelse af området for brug af prøveskilte, da det foreslås, at et køretøj med prøveskilte også kan udlånes til en leasingvirksomhed eller leasingtager ved demonstrations- eller prøvekørsel. Formålet med ændringen er at ligestille leasing af køretøjer med salg af køretøjer i relation til brug af prøveskilte.

Det foreslås i § 7 d, stk. 3, at ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medtage passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i 7 d, stk. 2, hvis indehaveren af retten til prøveskiltet eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig demonstrations- eller prøvekørsel, hvis kørselens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, med-

mindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted. Dokumentationen skal efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Bestemmelsen er en undtagelse til udgangspunktet, hvor efter et prøveskilt kun må bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet, og de hos denne ansatte. Ved selvstændig afprøvning forstås, at indehaveren af retten prøveskiltet eller en ansat hos denne ikke befinder sig i køretøjer under kørslen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at det ved demonstration eller prøve af et køretøj er muligt at føre køretøjet og derved danne sig et indtryk af køretøjet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 3, kan et køretøj med prøveskilte ved demonstrationskørsel som nævnt i registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medføre passagerer, føres af de personer, som er nævnt i registreringsbekendtgørelsens § 81, stk. 2, hvis prøveskilteindehaveren eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig afprøvning eller demonstrationskørsel, hvis kørselens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske på en blanket, der er godkendt af SKAT, medmindre SKAT har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven digital måde. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført. Dog præciseres det, at dokumentationen efter anmodning skal vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Det foreslås i § 7 e, stk. 1, at prøveskilte udleveres til enten bil eller motorcykel.

Bestemmelsen fastslår, at der produceres to typer prøveskilte, som kan udleveres: prøveskilte til bil eller prøveskilte til motorcykel.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 82, stk. 1, udleveres et prøveskilt til enten bil eller motorcykel. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 e, stk. 2, at prøveskilte til bil tillige bruges ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 82, stk. 2, bruges prøveskilte til bil tillige ved kørsel med traktor, motorredskab og påhængskøretøj. Hvis prøveskiltet bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet. Bestemmelsen ændres således, da det foreslås, at prøveskilte til bil tillige bruges til blokvogn og mobilkran. Ændringen har til formål at sikre, at reglerne imødekommer det praktiske behov.

Det foreslås i § 7 e, stk. 3, at et prøveskilt til motorcykel tillige bruges ved kørsel med knallert. Bestemmelsen fastslår, at ved brug af prøveskilt ved kørsel med en knallert skal der bruges den type prøveskilt, som produceres til motorcykler.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 82, stk. 3, bruges prøveskilt til motorcykel tillige ved kørsel med knallert. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i 7 e, stk. 4, at skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at skatteministeren fortsat kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte på bekendtgørelsesniveau.

Det foreslås i § 7 f, stk. 1, at told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i § 7 b, § 7 c og § 7 d, stk. 1.

Et prøvemærke er et mærke af selvklæbende plastfolie, som under nærmere forudsætninger kan bruges til kørsel med et uregistreret køretøj. Tilladelse til kørsel med et prøvemærke kan som udgangspunkt ikke have en gyldighed på mere end 7 dage.

I modsætning til prøveskilte er det ikke en forudsætning for udlevering af et prøvemærke, at der er tale om en erhvervsdrivende fysisk eller juridisk person.

Bestemmelsen medfører, at prøvemærker må bruges til kørsel med et uregistreret køretøj, der skal registreres efter § 2 i lov om registrering af køretøjer, til de kørselsformål, som er opregnet i lovens 7 b, stk. 2. Bestemmelsen medfører endvidere, at kørsel med prøvemærker er underlagt de regler, som følger af lovens §§ 7 b, stk. 3, 7 c og 7 d, stk. 1.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 83, stk. 1, kan SKAT udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i § 79, stk. 1, stk. 2, nr. 1-10, og stk. 3, § 80 og § 81, stk. 1. Således kan SKAT i dag ikke udlevere et prøvemærke til prøvekørsel i anledning af udarbejdelse af en artikel. Da det foreslås, at prøvemærker, ligesom det er tilfældet for prøveskilte, kan bruges af en journalist med motorstof som hovedområde til prøvekørsel i anledning af udarbejdelse af en artikel, er der tale om en udvidelse af området for brug af prøvemærker. Ændringen har til formål at give journalister med motorstof som hovedområde mulighed for at bruge prøvemærker ved prøvekørsel af et køretøj.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 1, at told- og skatteforvaltningen, udover de kørselsformål som prøveskilte kan anvendes til, kan tillade brug af prøvemærker til kørsel med et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal være synet inden for de seneste 8 år efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.

Bestemmelsen omfatter, at SKAT f.eks. kan give tilladelse til kørsel i forbindelse med veteranbiltræf eller et arrangement, som afholdes af et museum, hvis kørslen er af teknisk-historisk interesse.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 83, stk. 2, nr. 1, kan SKAT tillade brug af prøvemærker til kørsel med et køretøj, der er registreret første gang for mere end 35 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal forinden være godkendt af en syns- eller omsynsvirksomhed i den pågældende ejers ejertid, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet. I forhold til den gældende regel i registreringsbekendtgørelsen foreslås to ændringer.

Det foreslås, at aldersgrænsen ændres til 30 år. Det skyldes, at Færdselsstyrelsen pr. 1. januar 2018 ændrer aldersgrænsen i § 51 i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, så et køretøj, der er mere end 30 år gammelt, og som skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel med prøvemærker, men som ikke opfylder de i henhold til færdselslovens fastsatte krav til indretning og udstyr m.v., kan godkendes af en synsvirksomhed, hvis dette må anses for forsvarligt under hensyn til dets anvendelse som veterankøretøj. § 51 i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer og den foreslåede § 7 f, stk. 2, nr. 1, er forbundne, hvorfor der foreslås, at § 7 f, stk. 2, nr. 1, tilrettes bestemmelsen i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer.

Det foreslås endvidere, at synskriteriet ændres, så køretøjet skal være synet inden for de sidste 8 år. Det skyldes, at det gældende synskriterie ikke længere er tidssvarende.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 2, at told- og skatteforvaltningen, udover de kørselsformål som prøveskilte kan anvendes til, kan tillade brug af prøvemærker til kørsel med et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste to år være godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt. Bestemmelsen omfatter f.eks. kørsel i rallybiler, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 83, stk. 2, nr. 1, kan SKAT tillade brug af prøvemærker til kørsel med et køretøj, der deltager i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de sidste 2 år være godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som foreviser den nævnte dokumentation. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 f, stk. 2, nr. 3, at told- og skatteforvaltningen, udover de kørselsformål som prøveskilte kan anvendes til, kan tillade brug af prøvemærker til kørsel med et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes.

Bestemmelsen omfatter f.eks. kortvarig kørsel i et optog i forbindelse med åbning af salg af lodsedler til almennyttige formål eller kørsel til og fra et almenvelgørende arrangement, hvor køretøjet skal indgå som en del af en udstilling. Ved et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement forstås et arrangement, hvis overskud fuldt ud bruges til almenvelgørende eller på anden måde almennyttige formål. Der kan blandt andet være tale om miljømæssige, sygdomsbekæmpende eller humanitære formål.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at prøvemærker kan bruges til kørsel til og fra et arrangement, herunder kørsel i optog, hvor køretøjet skal indgå, så det undgås, at køretøjerne f.eks. skal fragtes på et fejlblad til og fra arrangementet.

Der er tale om ny bestemmelse i forhold til de gældende regler i registreringsbekendtgørelsen, hvori området for brug af prøveskilte og prøvemærker er fastsat. Dog videreføres indholdet af registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 10, for så vidt angår kortvarig kørsel med prøvemærker i optog i forbindelse med velgørende eller almennyttige formål. Med bestemmelsen videreføres ikke kortvarig kørsel med prøveskilte i optog i forbindelse med velgørende eller almennyttige formål, da det vurderes, at det er tilstrækkeligt at bruge prøvemærker til denne form for kørsel.

Det foreslås i § 7 g, stk. 1, at told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 84, stk. 1, udsteder SKAT en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med brugen og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller SKAT. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 g, stk. 2, at en tilladelse til brug af et prøvemærke ikke kan have en gyldighed på mere end 7 dage. Det gælder dog ikke, hvis told- og skatteforvaltningen uden betaling har udleveret et eller to prøvemærker til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres, som følge af at køretøjet ikke har nogen brugbar nummerplade, og køretøjet ikke skal indregistreres med nyt registreringsnummer. I det tilfælde kan tilladelsen gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Undtagelsen, hvorefter et prøvemærke kan bruges i mere end 7 dage, henviser til registreringsbekendtgørelsens § 74, stk. 2, hvor SKAT kan udlevere en eller to prøvemærker til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 84, stk. 2, kan en tilladelse til brug af et prøvemærke ikke have en gyldighed på mere end 7 dage bortset fra det tilfælde, der er nævnt i registreringsbekendtgørelsens § 74, stk. 2, hvor tilladelsen kan gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 g, stk. 3, at SKAT tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-lande.

Ansvarsforsikringen foreslås at dække kørsel i EU/EØS-lande, da der er tale om et standard dækningsområde for ansvarsforsikringer. Det vurderes, at forsikringspræmien vil stige, hvis ansvarsforsikringen skal gælde i flere lande, og at forsikringen desuden vil skulle genforhandles.

I medfør af den gældende regel i registreringsbekendtgørelsens § 84, stk. 3, tegner SKAT en ansvarsforsikring for brug af prøvemærker i EU/EØS-stater, men ikke Færøerne og Grønland. Indholdet af denne bestemmelse foreslås således videreført.

Det foreslås i § 7 h, at skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udskrivning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøvemærker.

Det følger af registreringsbekendtgørelsens § 85, stk. 1, at et prøvemærke er af selvklæbende plastfolie, og at der på prøvemærket er angivet et løbenummer samt prøvemærkets gyldighedsperiode. Det følger af registreringsbekendtgørelsens § 85, stk. 2 og 3, at et prøvemærke tidligst udleveres 14 dage før gyldighedsperiodens begyndelse, og at reglerne om antal, montering og efterligning af nummerplader i registreringsbekendtgørelsen finder tilsvarende anvendelse ved prøvemærker, bortset fra kravet om, at nummerplader skal være solidt monteret med henblik på bl.a. at modvirke, at nummerplader kan fjernes uden brug af værktøj. Endeligt følger det af registreringsbekendtgørelsens § 85, stk. 4, at et prøvemærke ikke skal afleveres efter brug.

Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøvemærker, er at sikre, at disse regler fortsat kan fastsættes i registreringsbekendtgørelsen.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren kan fastsætte regler om udskrivning af prøvemærker. Skatteministeren har i dag ikke bemyndigelse hertil.

Formålet med ændringen er, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, således at private aktører kan få adgang til at udskrive prøvemærker. Herved vil borgerne få en øget nærhed til udlevering af prøvemærker, og antallet af ekspeditioner hos SKAT vil mindskes.

Da afgørelsen om udlevering af prøvemærker har karakter af en forvaltningsretlig afgørelse, da der er tale om tilladelse til kørsel med et bestemt formål, kan skatteministeren kun bemyndige private aktører til at udskrive prøvemærker, sådan at SKAT beholder afgørelseskompetencen og dermed fortsat afgør, om et prøvemærke kan udleveres. Det påtænkes, at en fysisk eller juridisk person digitalt skal kunne sø-

ge SKAT om tilladelse til kørsel med et prøvemærke, og at tilladelsen efterfølgende skal kunne forevises en privat aktør, som kan udskrive prøvemærket.

Bemyndigelsen af skatteministeren efter den foreslåede § 7 h træder i kraft den 1. januar 2018. Bemyndigelsen vil dog først blive udnyttet i løbet af 2. og 3. kvartal af 2018, efter at der er fastsat nærmere regler på bekendtgørelsesniveau, og Køretøjsregisteret er tilpasset.

Til nr. 8

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 15, stk. 8, så told- og skatteforvaltningen kan autorisere forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.

Efter de gældende regler kan SKAT under nærmere forudsætninger autorisere danske virksomheder, som handler med, reparerer eller leaser registreringspligtige køretøjer, til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret, jf. lov om registrering af køretøjer § 15, stk. 1 og 2.

Herudover kan SKAT autorisere politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret, jf. lov om registrering af køretøjer § 15, stk. 8, nr. 1. SKAT kan desuden autorisere politiet såvel som forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, jf. lov om registrering af køretøjer § 15, stk. 8, nr. 2.

Endelig kan SKAT autorisere forsikringsvirksomheder til at registrere reparation eller genopbygning af skadet køretøj i Køretøjsregisteret, jf. lov om registrering af køretøjer § 15, stk. 8, nr. 3.

Det foreslås, at SKAT kan autorisere forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret. Den foreslåede adgang skal kun gælde forsvarets egne køretøjer. Det vil sige, at adgangen til at registrere i Køretøjsregisteret skal svare til en almindelig nummerpladeoperatørs med specialregler for, hvilke køretøjer som kan registreres og afmeldes.

Forsvaret har et stort forbrug af køretøjer, som ofte påtegnes tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation i Køretøjsregisteret. Ændringen indebærer, at forsvaret ikke skal anmode en nummerpladeoperatør om at foretage indregistrering og afmelding af køretøjer, samt at forsvaret løbende kan registrere tilladelser, begrænsninger eller særlig teknisk dokumentation om køretøjerne i Køretøjsregisteret.

Autorisationen af SKAT efter den foreslåede § 15, stk. 8, nr. 2, foreslås at træde i kraft den 1. januar 2018. Autorisationen vil dog først blive udnyttet i løbet af 2. og 3. kvartal af 2018, efter at der er sket den nødvendige tilpasning af Køretøjsregisteret.

Til nr. 9

SKAT, politiet eller Færdselsstyrelsens bilinspektører kontrollerer køretøjer enten ved indkaldelse eller ved færdselskontroller. Ved disse kontroller er det efter de gældende regler ikke muligt at føre eller afprøve køretøjer, som ikke er registreret, fører prøveskilte eller prøvemærker eller er re-

gistreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, da kørsel med sådanne køretøjer er begrænset til bestemte kørselsformål.

I modsætning hertil kan SKAT, politiet og Færdselsstyrelsens bilinspektører ved færdselskontroller fører eller kontrollere køretøjer, som er registreret i Køretøjsregisteret og forsynet med nummerplader, da reglerne om kørsel i disse køretøjer ikke er begrænset til særlige formål.

Det foreslås, at et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrol eller fjernelse af køretøjet af trafikikkerhedsmæssige hensyn eller lignende, uden at registreringspligten efter lovens § 2, stk. 1, indtræder. Derved sikres det, at myndighederne har samme mulighed for at kontrollere eller fjerne køretøjer, der ikke er registreret i Køretøjsregisteret, som køretøjer, der er registreret i Kørertøjsregisteret.

Ved nødvendig kørsel forstås kortvarig kørsel i forbindelse med fjernelse af et køretøj over en kort afstand, f.eks. ved at et køretøj flyttes væk fra vejbanen efter et uheld, hvor det vil være til skade for trafikikkerheden eller tilsvarende hensyn at afvente transport af køretøjet på et fejleblad, eller kørsel, som direkte vedrører afprøvning og kontrol, men ikke f.eks. kørsel frem og tilbage til særlige testfaciliteter el. lign. Det er primært hensigten at sikre, at politiet, SKAT og Færdselsstyrelsen har mulighed for at flytte et køretøj her og nu, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt, samt kan foretage nødvendig kontrol af et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land på Færøerne eller i Grønland.

Til nr. 10

Det følger af registreringsbekendtgørelsens § 118, stk. 2, at med bøde straffes den, der fører eller bruger et køretøj, der efter registreringsbekendtgørelsens kapitel 2 og 4 skal være registreret i Køretøjsregisteret, uden at køretøjet er registreret i Køretøjsregisteret. Det vil bl.a. sige, at man straffes med bøde, hvis man fører et motorredskab, der skal registreres efter registreringsbekendtgørelsens § 4.

Det følger af registreringsbekendtgørelsens § 118, stk. 3, at med bøde straffes den, der overtræder §§ 79-81, § 82, stk. 2 og 4, § 83, § 84, stk. 1 og 2 og § 85, stk. 3. Det vil sige, at man straffes med bøde, hvis man bruger prøveskilte eller prøvemærker til formål, som ikke er tilladt i medfør af registreringsbekendtgørelsen, hvis man bruger prøveskilte eller prøvemærker på køretøjer, som ikke er tilladt i medfør af registreringsbekendtgørelsen, eller hvis man ikke er en del af den personkreds, der har tilladelse til at bruge prøveskilte eller prøvemærker. Hertil kommer, at man straffes med bøde, hvis et prøveskilt til et påhængskøretøj ikke monteres bag på køretøjet, samt hvis tilladelse til brug af et prøvemærke ikke medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller SKAT, eller et prøvemærke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Da reglerne om motorredskaber samt prøveskilte og prøvemærker flyttes fra registreringsbekendtgørelsen til lov om registrering af køretøjer, er det nødvendigt, at der fastsættes en specifik hjemmel i lov om registrering af køretøjer, så overtrædelse af reglerne om motorredskaber samt prøveskilte og prøvemærker fortsat kan straffes med bøde.

Det foreslås derfor, at det straffes med bøde, hvis man overtræder § 2, stk. 1, nr. 7. Det vil medføre, at man straffes med bøde, hvis man fører et motorredskab på færdselslovens område, og dette er i strid med § 2, stk. 1, nr. 7, sammenholdt med § 2, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at det straffes med bøde, hvis man overtræder §§ 7 b - 7 d samt § 7 f. Det vil medføre, at man straffes med bøde, hvis man bruger prøveskilte eller prøvemærker til formål, som ikke er tilladt i medfør af loven, hvis man bruger prøveskilte eller prøvemærker på køretøjer, som ikke er tilladt i medfør af loven, eller hvis man ikke er en del af den personkreds, der har tilladelse til at bruge prøveskilte eller prøvemærker.

Det foreslås desuden, at det straffes med bøde, hvis man overtræder § 7 e. stk. 2. Det vil medføre, at man straffes med bøde, hvis man bruger et prøveskilt til et påhængskøretøj og ikke monterer skiltet bag på påhængskøretøjet.

Det foreslås endvidere, at det straffes med bøde, hvis man overtræder 7 g, stk. 1 og 2. Det vil medføre, at man straffes med bøde, hvis man ikke medbringer tilladelsen til brug af et prøvemærke under kørslen og efter anmodning viser det til politiet eller SKAT, eller hvis man bruger et prøvemærke efter udløbet af tilladelsen.

I forhold til overtrædelse af reglerne om prøveskilte kan strafansvaret rettes mod andre end indehaveren af retten til prøveskiltet eller prøvemærket. Det kan f.eks. være mod den, der låner et prøveskilt til privat kørsel eller en medarbejder, der bruger et prøveskilt til privatkørsel.

Det foreslås til sidst, at det straffes med bøde, hvis man overtræder § 2, stk. 4. Det vil medføre, at det straffes med bøde, hvis tilladelse til fritagelse for registrering efter § 2, stk. 3, ikke medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller SKAT.

Der er ikke nogen indholdsmæssige ændringer i forhold til § 2, stk. 1, § 3 og § 4.

Til nr. 11

Det foreslås i § 20, stk. 1, 2. pkt., at »stk. 7« ændres til: »stk. 6«. Der er tale om en konsekvensændring.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af registreringsafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 15, at køretøjer, der udelukkende anvendes til udlejning til valutaudlændinge, er fritaget for registreringsafgift. En valutaudlænding er en person eller virksomhed, der ikke er hjemmehørende her i landet.

Der er fastsat nærmere regler for afgiftsfritagelsen i bekendtgørelse om registreringsafgift. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at det er en betingelse for afgiftsfritagelsen for motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser, at lejen udgør mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motorkøretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som valutakøretøjer til SKAT.

Det er derved en betingelse for afgiftsfritagelse, at udlejningsvirksomheden har indtjent et vist beløb på udlejning til valutaudlændinge. Det indtjente beløb skal udgøre mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af køretøjet, på det tidspunkt, hvor køretøjet anmeldes som valutaudlejningskøretøj over for SKAT.

Virksomhedens indtjening dokumenteres over for SKAT ved fremlæggelse af en erklæring herom fra en statsautoriseret eller registreret revisor.

Det foreslås, at betingelsen fastsættes i registreringsafgiftsloven som § 2, stk. 4.

Til nr. 2

Hovedreglen efter registreringsafgiftslovens § 5 a, stk. 2, er, at der for køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse (campingbiler), beregnes samme registreringsafgift som for almindelige personbiler. For campingbiler med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst fire personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf.

Det betyder, at den afgiftspligtige værdi for disse campingbiler ikke omfatter udgiften til beboelsesindretningen. Afgiften efter fradrag i den afgiftspligtige værdi for beboelsesindretningen skal dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten af køretøjets samlede værdi eksklusive afgift.

Egentlige campingbiler er som oftest opbygget på lastbilchassiser, der typisk har en tilladt totalvægt på 3,5 t svarende til grænsen for et "lille" kørekort. Priserne for disse lastbilchassiser er typisk så lave i forhold til prisen for den færdigbyggede campingbil, at registreringsafgiften af chassiset ofte vil være lavere end den gældende minimumssats på 60 pct. af hele campingbilens værdi eksklusive afgift.

Det foreslås, at kravet om egentlige sovepladser for mindst fire personer ændres, så der i stedet fremover er krav om egentlige sovepladser for mindst to personer.

Det er almindeligt forekommende, at campingbiler fra fremstilleren leveres med to sovepladser. Det har derfor hidtil været nødvendigt, at der foretages en ombygning eller tilvalg, hvorved der tilføjes flere sovepladser, for at bilen har kunnet indregistreres efter de fordelagtige afgiftsregler for campingbiler i Danmark. Det vurderes, at der er tale om værdispild, da der vil være en række tilfælde, hvor de ekstra sovepladser kun indrettes med henblik på indregistreringen frem for med henblik på at opfylde det faktiske behov.

Det vurderes, at den foreslåede ændring ikke øger risikoen for omgåelse af afgiftsreglerne, da udgangspunktet fortsat

er, at der for campingbiler betales samme afgift som for personbiler, men med fradrag for udgifterne til beboelsesindretning, såfremt kriterierne for at anvende dette fradrag opfyldes. Det vil derfor fortsat ikke være muligt at ombygge eksempelvis en dyr firhjulstrækker til campingbil med henblik på at opnå en lavere afgift, idet der stadig vil skulle betales afgift efter denne bils afgiftspligtige værdi uden beboelsesindretningen.

Til nr. 3

Efter registreringsafgiftslovens § 10, stk. 1, fastsættes den afgiftspligtige værdi af brugte køretøjer til køretøjets almindelige pris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, ved salg til en bruger her i landet.

Er der tale om et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, der er mere end 35 år, og som fremtræder som ved første registrering, følger det af registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi er køretøjets brugsværdi. Det fremgår endvidere af § 33, stk. 1, i bekendtgørelse om registreringsafgift, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen.

I praksis forstås reglerne i registreringsafgiftsloven og den tilhørende bekendtgørelse sådan, at brugsværdien af et veterankøretøj er 40 pct. af køretøjets nypris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, hvorfor den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift.

Det betyder, at såfremt 40 pct. af et veterankøretøjs nypris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, overstiger den reelle salgpris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, ved salg til bruger her i landet, skal veteranbilejeren betale afgift af et højere grundlag, end hvis veterankøretøjet blev afgiftsberigtiget efter de almindelige regler om den afgiftspligtige værdi for brugte køretøjer.

F.eks. skal en Fiat Panda fra 1981, som kostede 50.000 kr. fra ny, men som i dag kan handles til 3.000 kr., afgiftsberigtiges som et veterankøretøj, det vil sige på baggrund af 40 pct. af nyprisen, altså 20.000 kr. Såfremt bilen skulle afgiftsberigtiges efter de almindelige regler for brugte biler, skulle bilen afgiftsberigtiges på baggrund af de 3.000 kr.

Det foreslås derfor at indsætte i registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, at den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj, det vil sige et køretøj, som er mere end 35 år gammelt, og som fremtræder som ved første registrering, fastsættes til køretøjets almindelige pris ved salg til en bruger her i landet indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris indbefattet merværdiafgift, men ikke registreringsafgift.

Ved ændringen fastsættes indholdet af § 33, stk. 1, i bekendtgørelse om registreringsafgift, hvorefter den afgiftspligtige værdi af et veterankøretøj ansættes til 40 pct. af nyprisen, ved lov.

Fastsættelsen af en øvre grænse på 40 pct. skyldes, at veterankøretøjer typisk kun anvendes lejlighedsvist, og at afgiftsbelastningen bør modsvare brugsmønsteret.

Ændringen har til formål at sikre, at den afgiftspligtige værdi af veterankøretøjer ansættes til køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift, men uden registreringsafgift, eller 40 pct. af nyprisen, indbefattet merværdiafgift men uden registreringsafgift, afhængig af hvilken af de to, der er lavest.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af brændstofforbrugsafgiftslovens § 7, stk. 1, at personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Er bilen dieselreven, betales afgift efter de i § 3, stk. 1, under B fastsatte satser for udligningsafgift. Det følger endvidere af brændstofforbrugsafgiftsloven § 7, stk. 2, at socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse af brændstofforbrugsafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

I lov om social service (serviceloven) er det fastsat, at der ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil, jf. servicelovens § 114, stk. 1.

Det foreslås, at socialministerens bemyndigelse i brændstofforbrugsafgiftslovens § 7, stk. 2, ophæves. Der tilsigtes ingen ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Det foreslås i § 7, stk. 3, som bliver stk. 2, at »og 2« udgår. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af § 16, stk. 1, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (vægtafgiftsloven), at personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Det følger endvidere af vægtafgiftslovens § 16, stk. 2, at socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse af vægtafgiften i forhold til personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil.

I lov om social service (serviceloven) er det fastsat, at der ydes støtte til erhvervelse af en bil til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et

arbejde uden brug af bil, vanskeliggør muligheden for at gennemføre en uddannelse uden brug af bil eller forringer evnen til at færdes, i tilfælde hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil, jf. servicelovens § 114, stk. 1.

Det foreslås, at socialministerens bemyndigelse i vægtafgiftslovens § 16, stk. 2, ophæves. Der tilsigtes ingen ændring af den gældende retstilstand.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., at afgiften for gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør 297,6 øre pr. Nm³ gas (2015-niveau). Dette svarer til en afgiftssats på 76,2 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Energiafgiften for gas, der anvendes som motorbrændstof, er derved højere end satsen for dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, som har en afgiftssats svarende til 75,6 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Det foreslås i § 1, stk. 3, 1. pkt., at satsen for afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, nedsættes til 295,4 øre pr. Nm³, der svarer til en sats på 75,6 kr. pr. GJ i 2017-satser.

Herved balanceres satsen for energiafgift på naturgas til transportformål ud fra energiindholdet i forhold til satserne for dieselolie og ren biogas til transportformål.

Til § 6

Det foreslås i § 6, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at loven ikke finder anvendelse på prøveskilte, der er udstedt til kortvarig kørsel her i landet i optog i forbindelse med åbning af salg af lodsedler til velgørende eller almennyttige formål eller i forbindelse med en lokal børnehjælpsdag, dyrskue eller lignende arrangementer. For sådanne prøveskilte finder de hidtil gældende regler i registreringsbekendtgørelsen anvendelse. Overtrædelse af forskrifterne straffes efter de hidtil gældende regler. Sådanne prøveskilte kan ikke efter lovens ikrafttræden fornyes efter de hidtil gældende regler til et formål, som ikke er omfattet af loven.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en erhvervsdrivende, som har fået udstedt et prøvekilt til kortvarig kørsel her i landet i optog, jf. registreringsbekendtgørelsens § 79, stk. 2, nr. 10, fortsat kan bruge prøveskiltet til dette formål. Prøveskiltet kan dog ikke forlænges, og den erhvervsdrivende kan således kun bruge prøveskiltet til kortvarig kørsel i optog i en periode på højst 5 år. Overtrædelse af reglerne ved brug af et prøveskilt til kortvarig kørsel her i landet i optog straffes efter de hidtil gældende regler.

Formålet med bestemmelsen er endvidere at sikre, at der er hjemmel til, at verserende sager om overtrædelse af reglerne om prøveskilte og prøvemærker, som er påbegyndt in-

den den 1. januar 2018, men som afsluttes efter den 1. januar 2018, kan straffes efter de hidtil gældende regler.

Det foreslås i § 6, *stk.* 3, at lovens § 2, nr. 2, også har virkning for køretøjer afgiftsberigtiget efter reglerne i § 5 a, stk. 2, 2. og 3. pkt., før den 1. januar 2018, uanset at der på registreringstidspunktet var krav om fire egentlige sovepladser. Det medfører, at ekstra sovepladser, ud over de to lovpligti-

ge, kan nedlægges, uden at det får afgiftsmæssige konsekvenser, selvom campingbilen er registreret før den 1. januar 2018. Bestemmelsen medfører ikke, at den, der har afgiftsberigtiget en campingbil med to sovepladser før den 1. januar 2018, har krav på at få tilbagebetalt et beløb svarende til differencen mellem et køretøj, der afgiftsberigtiges efter § 5 a, stk. 2, 1. pkt. og § 5 a, stk. 2, 2. og 3. pkt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

§ 2. Følgende køretøjer skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område, jf. dog stk. 3-5, og § 7, stk. 5:

1)–6) - - -

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om registrering af motorredskab.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at køretøjer, der ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, ikke skal registreres. Ved registreringsfritagelsen fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om køretøjets indretning, udstyr og benyttelse samt om pligt til syn af køretøjet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fritage et køretøj fra registrering i Køretøjsregisteret, hvis køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement og arrangementet administreres af staten.

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 720 af 30. maj 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »jf. dog stk. 3-5, og § 7, stk. 5« til: »jf. dog stk. 2-5, § 5 og §§ 7 a-7 h«.

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*: »7) Motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendig for motorredskabets funktion, jf. dog stk. 2.«

3. § 2, *stk. 2-5*, affattes således:

»*Stk. 2.* Stk. 1, nr. 7, gælder ikke for:

1) Et motorredskab, herunder en gaffeltruck, der bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej.

2) En minitruck, der bruges på privat område, herunder privat vej, og i ubetydeligt omfang på offentlig vej.

3) Et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.

4) Et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne).

Stk. 3. Et køretøj fritages efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen for registrering, hvis:

1) Køretøjet overvejende anvendes uden for offentlig vej, eller

2) køretøjet kun bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten, og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

§ 7. Et køretøj, der registreres i Køretøjsregisteret, tildeles nummerplader, der udlånes af staten, jf. dog stk. 5 om brug af prøvemærker.

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om brug af prøveskilte og prøvemærker til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel.

Stk. 6-7. - - -

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.

Stk. 4. I tilladelsen efter stk. 3 fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

4. I § 7, *stk. 1*, ændres »stk. 5« til: »§§ 7 f-7 h«.

5. § 7 *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 5-7.

6. I § 7, *stk. 8*, der bliver stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

7. Efter § 7 indsættes:

»Prøveskilte

§ 7 a. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 b-7 e.

Stk. 2. Et prøveskilt udleveres kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Stk. 3. Et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år.

Stk. 4. Udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret. Told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor.

Stk. 5. Retten til et prøveskilt kan ikke overdrages.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse som følge af, at et prøveskilt bruges i strid med stk. 2 el-

ler 5 eller §§ 7 b-7 e, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte en karenperiode på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

§ 7 b. Prøveskilte må kun bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter § 2.

Stk. 2. Prøveskilte må kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til følgende formål:

1) Afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkøring af køretøjet.

2) Kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse.

3) Prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkøring af et istandsat køretøj.

4) Afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb, salg eller klargøring.

5) Kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj.

6) Overførsel af et køretøj til anden forhandler, anden leasingvirksomhed, andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager.

7) Demonstration af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse.

8) Demonstration eller prøve af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en mulig køber eller leasingtager.

9) Optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og kun for at fremstille reklamemateriale for køretøjet.

10) Prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde.

Stk. 3. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der bruges til befording af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

§ 7 c. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

Stk. 2. Prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning, og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Stk. 3. Prøveskilte kan kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

§ 7 d. Et prøveskilt må, med de undtagelser der følger af stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og de der er ansat hos denne.

Stk. 2. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medtage passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren eller leasingvirksomheden samt disses personale eller den interesserede køber eller leasingtager, disses nærtstående og personer, der bistår køberen eller leasingtageren med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum inden for den nærmeste omegn.

Stk. 3. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medtage passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i stk. 2, hvis indehaveren af retten til prøveskiltet eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig demonstrations- eller prøvekørsel, hvis kørslens varighed ikke overstiger 3 timer, og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, medmindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen i 3 måneder efter, at kørslen har fundet sted. Dokumentationen skal efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

§ 7 e. Prøveskilte udleveres til enten bil eller motorcykel.

Stk. 2. Prøveskilte til bil bruges tillige ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Stk. 3. Et prøveskilt til motorcykel bruges tillige ved kørsel med knallert.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte.

Prøvemærker

§ 7 f. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i §§ 7 b og 7 c og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan desuden tillade brug af prøvemærker til kørsel med:

1) Et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal være synet inden for de seneste 8 år efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.

2) Et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste to år være godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt.

3) Et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes.

§ 7 g. Told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med og vilkår for brugen. Tilla-

§ 15. - - -*Stk. 2-7. - - -*

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan autorisere følgende myndigheder og virksomheder til at registrere i Køretøjsregisteret i det angivne omfang:

1) - - -

2) Politiet, forsikringselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

3) - - -

*Stk. 9-11. - - -***§ 20.** Med bøde straffes den, der

delsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En tilladelse kan ikke have en gyldighed på mere end 7 dage. Det gælder dog ikke, hvis told- og skatteforvaltningen uden betaling har udleveret et eller to prøvemærker til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres, som følge af at køretøjet ikke har nogen brugbar nummerplade, og køretøjet ikke skal indregistreres med nyt registreringsnummer. I det tilfælde kan tilladelsen gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU/EØS-lande.

§ 7 h. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udskrivning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøvemærker.«

8. I § 15, *stk. 8*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

9. Efter § 19 indsættes før overskriften før § 20:

»§ 19 a. Et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrol eller fjernelse af køretøjet af trafikikkerhedsmæssige hensyn eller lignende, uden at registreringspligten efter § 2, stk. 1, indtræder.«

10. I § 20, *stk. 1, 1. pkt., nr. 1*, ændres »§ 2, stk. 1, § 3 eller § 4« til: »§ 2, stk. 1, 2 eller 4, §§ 3, 4

1) overtræder § 2, stk. 1, § 3 eller § 4 eller

2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Med bøde straffes den registrerede bruger af et køretøj, når køretøjet er registreret her i landet, eller føreren af et køretøj, når køretøjet er registreret i udlandet, når brugeren eller føreren overtræder § 7, stk. 7.

Stk. 2-8. - - -

§ 2. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 16 og 17.

§ 5 a. - - -

Stk. 2. Køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, afgiftsberigtiges efter § 4. For køretøjer som nævnt i 1. pkt. med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf. Afgiften beregnet efter 2. pkt. skal for køretøjets samlede værdi eksklusiv afgift dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten.

Stk. 3-4. - - -

§ 10. - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Den afgiftspligtige værdi af et køretøj, der er mere end 35 år gammelt, jf. § 4, stk. 8, og som fremtræder som ved første registrering, er køretøjets

eller 7 b -7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2«.

11. I § 20, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »stk. 7« til: »stk. 6«.

§ 2

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 7. september 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Fritages motorcykler, personbiler, varebiler, campingbiler og busser for afgift efter stk. 1, nr. 15, skal lejen udgøre mindst 35 pct. af den afgiftspligtige værdi af motorkøretøjerne på det tidspunkt, hvor køretøjerne anmeldes som valuta-køretøjer til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 5 a, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »4 personer« til: »2 personer«.

3. I § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »brugsværdi« til: »almindelige pris fastsat efter salg til bruger her i landet, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov, dog maksimalt 40 pct. af køretøjets nypris, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov«.

brugsværdi. Er der for samme køretøj udbetalt godtgørelse efter § 7 b, fastsættes afgiften dog til den udbetalte godtgørelse.

Stk. 5. - - -

§ 7. - - -

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse efter stk. 1. 4

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på tillæg for privat anvendelse efter § 3 a, men ikke på tillæg for partikeludledning efter § 3 b.

§ 16. - - -

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse efter stk. 1.

§ 1. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 297,6 øre pr. Nm³ gas, der reguleres ef-

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 23. august 2017, som ændret ved § 2, nr. 2-4, i lov. nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.

2. I § 7, *stk. 3*, som bliver *stk. 2*, udgår »og 2«.

§ 4

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 7. september 2017, foretages følgende ændring:

1. § 16, *stk. 2*, ophæves.

§ 5

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og senest ved § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 1, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »297,6« til: »295,4«.

ter § 32 a i lov om mineralolieprodukter m.v. med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau). Af gas, der anvendes til elektricitets- og varmemefremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2. I perioden 2010-2014 er satsen i 1. pkt. dog som anført i bilag 3.

Stk. 4-7. - - -

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på prøveskilte, der er udstedt til kortvarig kørsel her i landet i optog i forbindelse med åbning af salg af lodsedler til velgørende eller almennyttige formål eller i forbindelse med en lokal børnehjælpsdag, dyrskue eller lignende arrangementer. For sådanne prøveskilte finder de hidtil gældende regler i registreringsbekendtgørelsen anvendelse. Overtrædelse af forskrifterne straffes efter de hidtil gældende regler. Sådanne prøveskilte kan ikke efter lovens ikrafttræden fornyes efter de hidtil gældende regler til et formål, som ikke er omfattet af loven.

Stk. 3. § 2, nr. 2, har også virkning for køretøjer afgiftsberigtiget efter reglerne i § 5 a, stk. 2, 2. og 3. pkt. før den 1. januar 2018, uanset at der på registreringstidspunktet var krav om fire egentlige sovepladser.